

Bemutakozó levél

Polán Zsuzsanna vagyok, a gyerekek Zsuzsi néninek szólítanak. Férjemmel két gyermeket neveltünk fel, akik már felnőttek.

1990-ben kezdtem el tanító néniként dolgozni. Pályám során lehetőségem nyílt tapasztalatot szerezni városi nagy iskolában, falusi kis iskolában, ahol egy teremben tanult két évfolyam és vidéki iskolában is.

Amikor első osztályt kezdek, mindig fontosnak tartom, hogy az óvodából az iskolába való átmenetet zökkenőmentessé tegyem. Sok egymás megismerését segítő

játékkal, pihenéssel, mozgással járó mondókákkal kapcsolódunk ki a tanulási tevékenységekből. A betűk megismerését állandó segítőtársaim, Vackor maci és az ő barátai kalandjain át élik meg a gyerekek. Ezeket a meséket aktuálisan nekik találok ki, ők is részeseivé válnak a történetnek.

Lényegesnek tartom, hogy az ismeretszerzést minél több való életből vett gyakorlati tapasztalatszerzés előzze meg, és legyen ideje leülepedni a tanultaknak a gyerekek fejében.

Ami azonban a leglényegesebb, hogy megtanulják a gyerekek a környezetükben élő felnőttek és gyerekek tiszteletét, egymás elfogadását és segítségét osztályunkon belül és azon kívül is. Szabad hibázni, hiszen abból tanulunk és legközelebb majd sikerülni fog. Sok beszélgetéssel, egymás meghallgatásával, megbocsátással és minden nap újra kezdési lehetőséggel teremtjük meg azt a bizalmi légkört, ahol jó lenni és együtt tanulni. A sikeres munkához szükségem van a szülőkkel való együttműködésre is, hiszen ugyanazt szeretnénk: boldog, kiegyensúlyozott gyerekeket, akik megtalálják majd az életben a helyüket.

Szeretettel várom az osztályomba a leendő első osztályos gyerekeket!

Zsuzsi néni

